

Zij, die in aanraking kwamen met patiënten, die ziek geworden waren (of zelfs stierven) tengevolge van handelingen verricht om een zwangerschap af te breken, zwegen op enkele uitzonderingen na verder over zoo'n geval.

Zij deden dit:

1°. omdat zij, gegeven het vereischte, dat het bewijs moet worden geleverd van het leven van de vrucht op het oogenblik der uitdrijving, reeds bij voorbaat *daarom* een vervolging vruchteloos achtten;

2°. omdat zij van meening waren, dat hun ambtseed hun verbod nauwkeurige aanwijzingen te geven omtrent ziektegevallen, waarvan de bijzonderheden hun als geheim waren toevertrouwd en zij medelijden gevoelden met de vrouwen, bij wie de abortus was opgewekt en die door den wetgever ook als strafwaardig worden beschouwd;

3°. omdat zij zich niet geroepen gevoelden uit eigen beweging de Justitie te helpen en geen lust hadden, zich last en tijdverlies te getroosten, aan een gerechtelijk onderzoek verbonden.

Aan de eerste twee bezwaren kan worden tegemoet gekomen door wijziging van de strafwet (motiveering hiervan laat ik achterwege, omdat dan dit stukje te lang zou worden).

Wat het 3de punt betreft, daarin kan verbetering verwacht worden, indien het den medici werkelijk ernst is met hun verlangen naar een krachtiger optreden tegen hen, die zich schuldig maken aan het misdrijf van den abortus provocatus.

Maar vóórdat de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zich op eenigerlei wijze tot de Regeering wendt, om aan te dringen op de bestrijding van dit kwaad, zou ieder lid voor zich (en door de behandeling der voorstellen in de Afdeelingen komt deze zaak toch overal ter sprake), zich moeten voornemen, meer dan tot nu toe het geval is, zijn medewerking te verleen aan de Justitie, waar hem dit mogelijk is.

Kan hierop *niet* worden gerekend, dan ware het veel wenschelijker, dat er van medische zijde niet werd aangedrongen op het krachtiger bestrijden van het bovengenoemde misdrijf, en dus geen der beide voorstellen werd *aangenomen*.

Rotterdam, 12 April 1904.

Dr. P. H. SIMON THOMAS.

I S D I T C O R R E C T ?

In het laatste n^o. van dit blad lees ik, dat de Geneeskundige Kring van Zeeuwsch-Vlaanderen, Westelijk Deel, toegetreden is als afdeeling der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst. Dit geschiedde, nadat een onpartijdige Bemiddelingscommissie had uitgemaakt, dat deze Kring *incollegiaal* en *afkeuringswaardig* handelde in verband met den bekenden boycot. Deze boycot is niettegenstaande dat oordeel blijven bestaan, het *incollegiaal* en *afkeuringswaardige* handelen van den Kring *blijft dus voortbestaan!*

Is het correct, dat de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zulk een Kring toestaat, zich bij de Maatschappij aan te sluiten, zoolang de Kring zijn gedragslijn niet heeft veranderd?

Den Haag, 11 April 1904.

P. H. EIJKMAN.
